

Київ, 5 січня 1919 р.

Мультирна Знов же, стуючи твер- коаліція до на ґрунті коаліційно- сти в справах організації державного життя і влади Україн- ської Республіки і не бачучи, на превеликий жаль, утішних ознак в цьому напрямі в нашому політич- ному житті, ми маємо вяснити ще одну деталь нашого розуміння коаліції національних і демократичних елементів України.

Справа на цей раз стосується культурної сторони життя України та культурних закладів, підприємств і інституцій. Коля коаліція на ґрунті української державности зараз через шось гальмується, як на внутрішнім українським фронті, так і в міжнародних стосунках, то у всяким разі наші культурні справи—це та сфера наших домагань, де нам ніхто не може і не сміє закинути відповідних претензій.

Адже, прина чні формально, всі нам признають право культурної самодіяльности і визнають, що на Україні єсть шире і поле для праці культурної. Ко, ж на Україні по волі й по неволі опинилося ба- гато людей, що не поділяють на- ших політичних ідеалів, але мають докласти рук до чисто-культурної роботи, то власне настав час ви- користувати їх для добра народу. За- тивається цілий ряд культурних під- приємств на Україні, складаються такі визначні культурні центри, як академії, університети, учені комі- сії, наукові інститути, для яких по- трібні сили, а ми не досить багаті на кваліфікованих в науці людей.

Всяку душу живу, котра тільки приймає просту широку формулу українського самоозначення треба до роботи притягти, ставившись дуже поблажливо до її українського цензу. Те, що торкається знання мови, побуту, політичних відносин, все це згодом приложиться, аби тільки загальна приязнь і аполітизм в українських справах були нам гарантовані. Ініціатива такого від- носення може і повинна виходити в раз від українських культурних інституцій, урядових і громадських все ради того принципу, що на Україні ми, як нація, не можемо і не сміємо бути самотні.

тоді лиш побачив, куди його заве- дено. Почав просити батька, щоб як небудь визволив його звідси,— бо в дружині пахне централістич- ним духом і він, федераліст,—по- чуває себе в тім оточенні дуже але. Заходи було зроблено, якось по- щастило добитись переводу хлоп- ця в Чернівці,—але з фронту його не пускали, бо та купка "централістів" і "федералістів" мусла без вагани, без відпочинку, обсто- ювати Київ проти большевиків". Може не один з тої купки вже в окопах додумавсь, що він оборо- няє власно не так Київ, як геть- манську банду, але втікачі вже було пізно... І от, за день до пере- вороту, куля січового стрільця при- коротила молоде життя Юрка За- біли. І, вміраючи, він не мав на- вить втіхи сказати собі, що віддав життя за свою ідею.

Подібних жертв облуди немало і серед тої військової молоді, що склала свою зброю перед Директо- рією і тепер або сидить по в'язни- цях, або живе ніби на волі, але теж зв'язана непевністю і страхом, бо не знає, чи доведеться їй вер- нутись до мирної праці. Вже на шпальтах "Н. Рада" було піднесе- но голос за скорі і лагідне вирі- шення долі цієї молоді.

З повним співчуттям приєдну- юсь до цієї заяви, особливо слуш- ної в даний момент, коли наш республіканський уряд виступив на рішучу боротьбу проти боль- шевизму, себ-то з тим самим ло- зунгом, під який, між иншим, і гетьманська влада—закликала доб- ровольців до зброї. Цю молодь слід, не затаючи справи на довго, амністувати, щоб вона могла на- решті повернутись до науки і пра- ці. Треба зберегти для України ці молоді сили, бо ми не можемо на- вить уявити собі, скільки ще наша держава потребуватиме напруженої роботи, поки стане твердо на своїй ноґі. Нема чого боїтись, що під амністію попадуть, можливо, і "цен- тралісти": хай і ці мало свідомі хлопці, коли їх ще нічого не на- вчав тяжкий досвід, відчують, що Україна ставиться до них, як мати, і дає їм змогу заглядати свої по- милки роботою для рідного краю.

За два роки на Україні пере- живає шестий політичний перево- рот. Що хто знає, чи цей перево- рот останній. Це хто знає скільки разів, в боротьбі за своїй, добрав- сь до праці, а потім новий перево- рот привнеси малі край, нава і ідеї- гентів, наша молоді. Те будемо ж, по змозі, зменшувати ці втрати... Цього вимагає перш за все кров тих жертв облуди, яких вже не можна повернути до життя...

П. Стебницький.

На біжучі теми.

Методи українізації.

Коло нашої редакції єсть кра- сисьля. І вивіска.

— Красисьля.

Вчора прохожу, бачу красиль- щика і з ним маляра.

Замаслили вони дві останні лі- тери—"ня" і пильно дивляться один на одного.

— Для чого це ви замазуюте свою вивіску? Адже й по-українському буде красильня.

Він з несподіваною енергією кидається до мене:

— Да? Красильня? Извините! Ви думаете, что я уже не б'галь на Крещатикъ, вы думаете, что я уже не купилъ за восемь рублей слов- никъ?! Такъ вовсе не красильня, а.. что? Какъ вы думаете?

— Може... фар... фар... — нама- гаюся скувати слово.

— Такъ ви ж не ум'єте виго- ворити. Фарбарня! Фарбарня!

— Але можна й "красильня".

— Что значить, можно? Мн'є сказано: наведи справки, купи слов- никъ и малюй. Но я васъ спраши- ваю, кто знаетъ, что это значить кто ко мн'є будетъ заходить кра- сить вещи? Я же пропалъ!

— Ну, чого-ж ви вже пропали?

— Фарбарня—такъ ко мн'є зай- дуть за резинкой, за ваксой, я знаю за ч'мъ еще...

— Але для чого ви замаслили "ня". Нехай—фарбарня, але "ня" на кінці, як і в "красильня", зо- стається. Було-б инше замазати і дописати.

— А, чортъ его знаетъ,—разумъ за разумъ заходитъ, и я уже все перепуталъ.

— Знаете, що. Я—письменник.

А ну, я вам видам посвідку, що по українському можна й "кра- сильня" сказати.

— Извините. Когда заходятъ трое, и у вс'ѣхъ въ рукахъ вивтовки и говорятъ: мы записываемъ твою

фамилию,—такъ ну его къ чорту съ вашимъ посвідкой. Лучше я напишу такъ, чтобы было непонят- но,—пусть они тоже словарь поку- пають.

— Ну, це вже ви даремно. Все- таки принцип тут добрий. Повинно бути в українській державі все по українському: мова публичного вжитку.

— Добре, "вжитку". А для ка- кого вжитку, держава і мова?

— Для народу.

— А если народъ не понимаетъ?

— Бачите...

— Видите, я тоже—народъ. Такъ я плачу за вивіску, сапожникъ— тоже, портной—тоже, а банкъ, такъ онъ снимаєть только твердый знакъ.

Я попрощався й пішов.

Приглянувся,—справді виходить недекоративно.

Банк. Доктор. Агентство. Контора. Редакция. Профес- сор. Дентист. Аптечний склад. Отель. Континен- таль. Франсуа.

Все буржуазні інституції, а їм з своїми вивісками майже нічого роботи: там твердий знак зняти, там одну літеру змінити.

А уявіть собі, який має клопіт демократія.

"Сапожникъ"—цілком переписує на "Швецъ". "Кузнецъ" буде "Ко- валь". — Портной—Кравецъ—Шер- стобитъ—Шаповал. Лавка—Крам- ниця. і. т. д.

Правда, що на Брест-Литовсь- кому шосе я бачив ще в-літку не- далеко одна від одной дві виві- ски:

Сапожникъ—і Кравецъ.

Портной—і Швець.

Ці двоє можуть догадатися і скомбінувати дещо. Вивіски прий- деться перерізати, перші половин- ки повикладати, а другими поміня- тись. Одначе словника мусять обид- ва покупити. А прот'є буде еконо- мія. Або нехай швецъ оддасть крав- цеві свою половину за половину вивідків на нову вивіску.

Одначе я не нарікаю на новий наказ про вивіски.

Я—журналіст. У мене все вкла- дається в певний асортимент поле- мики й агітацій.

Наші вороги, з особливим це- лем, прагнати у нас голоси в смислову сторону.

— Ага! Ага! Ага! Опа! Опа! Опа! І ти на віки зникнеш з цього описуваного в газеті.

— Ні! Це-ж тільки вивіска, а душі твоєї, а мови ніхто не облу- чав. Час воєнний—і тут усе! Адже нам культурні інституції закрива- ли, вивіски здралали, прависко бо- ронили—а ви що робили? Не зна- ли або мовчали. Я вам вивіско не перемальовував, а навпаки,—брав участь у виданні газети на росій- ській мові. Наці всякі вам тільки вивіску українізували, а я робив гірше:

— Складав газету на російській мові, але газету з змістом абсолют- но українським. Отже я вам нама- гався душу українізувати. А ви проти цього не протестували.

Все йде до українізації,—чи там повільно, чи то швидко. Дійсно, все мусить українізуватись. А вивіска—це епізод, дрібничка. Не ро- бім із цього великого клопоту і гомону.

А. Яринович.

В Міністерствах.

До п.п. губерніяльних комісарів, отаманів міст та повітових комісарів.

З поступаючих до міністерства внутрішніх справ листувань видно, що п.п. повітові комісари й інші представники повітової й міської адміністрації звертаються до міністер- ства безпосередньо манаючи відповід- них представників адміністративної влади по губерніях та містах.

По істнующим приписам законів—п.п. губерніяльні комісари та п.п. ота- мани міст, як тако ж відповідні гу- берніяльні установи—є представниками вищої влади на містах і несуть перед цєю владою законну відповідальність за лад, спокій і не нормальне життя в губернії, отже омивання повітовими адміністраторами і установами губер- ніяльних представників влади позбав- ляє цих останніх змоги слідити за всіма виявами політично-громадського життя.

Зауважено також, що населення по багатьох справах звертається безпосе- редньо до міністра чи центральних установ міністерства, мняючи орган не тільки повітової, а й губерніяльної влади. По так порушеннях справах—міністр чи вищі органи міністерства примушені звертатися до губерніяль- них чи повітових органів влади, по-

ручаючи їм залагоджувати ті справи, отже виходить, що безпосереднє звер- тання заінтересованих осіб до вищих органів влади веде не до скорішого вирішення справи, а навпаки до затя- гнування, не кажучи вже про те, що нормальний порядок зносин установ органів влади спричиняється до непо- трібного збільшення зайвої переписки.

З уваги на вищезазначене—пропо- ную п.п. губерніяльним комісарам, ота- манам міст та повітовим комісарам слідуюче:

1) сповістити залежних відповідних представників адміністрації та уста- нови, що зносини повітових адміні- страторів та установ з міністром та вищими установами міністра—мусять переводити через губерніяльних адміні- страторів та установ.

2) Безпосередні зносини адміністра- торів повітів та повітових установ з міністром та центральними управами—допускаються лише у випадках, коли відповідне розпорядження тіль- ки й можуть зробити ці органи влади і коли порушення справи через губер- ніяльні органи може піти на шкоду самій справі; в випадкові необхідного відступлення від нормального ходу зносин органи повітової влади повинні одночасно з зверненням до вищих установ—надіслати копії свого листуван- ня до відома відповідних губерніяль- них установ.

3) Широко оповістити населення шляхом газетної інформації й иншими способами про порядок зносин з пред- ставниками влади.

Підписав міністр Мицюк.

Затвердив: директор канцелярії П. Понятенко.

В державнім контролі.

1) Законовиробча праця.

В державному контролі зараз йде жвава праця коло перегляду діючого тимчасового закону про його організа- цію в напрямку повнення тих норм, які запроваджено було в життя зако- ном У. П. Р. 14/1 1918 року, а саме принципів незалежности контролю й незмінности ревізорів.

Йде підготовка праця по складан- ню статуту ревізії. Вироблено законо- проект про встановлення граничного терміна (80 років) служби урядовців в державному контролі.

2) Професійна організація урядовців контролю.

Позволено контролюючим урядовцям складати професійну організацію й підлеглим їй на службі. Інша частина до вироб- лення статуту. Формально-структура організації складання законопроектів організації окремих парадями, складен- нями з 3 членів контрольної ради й з членів комітету урядовців кожної установи. Деталі взаємодій коміте- тів і адміністрації буде встановле- но після обміркування усіх такого роду питань з'їзді контрольних урядовців, який буде скликаний зараз після знесення облогового стану. Той самий з'їзд має схвалити статут Все- української спілки контрольних урядовців й обрати її центральный орган, якого заступники мають увіходи- ти в склад центральної окремої на- ради при державному контролі в справах обсядження посад та в ви- шньому дисциплінарному суді державно- го контролю.

3) Ревізійна діяльність.

Значну частину особового складу центральних установ державного кон- тролю зараз вистагнено до вяснення фінансового боку боротьби гетьмансь- кого уряду з народом; з'ясовуються авансодержателі; висуваються роздані ріжним особам кошти, вимагається повернення їх, припинено чинність усіх розпоряджень фінансового харак- теру сполучених хоч би й не безпо- середньо з тією боротьбою.

В найблизшому часі намічено пере- ведення реформи ревізії поточно-переводної операції шляхом утворен- ня відповідного центрального ревізій- ного органу, чим буде досягнуто опад- ности в ревізійних силах і грошових втратах мабути не менш як 50%. Раз- ом буде пріс орене ревізію й удо- сконалено техніку її переведення.

Найбільше уваги буде звернено на розвиток фактичного й попереднього контролю, на присвоєння ревізії і приближення її до моменту переведен- ня операції.

4) Наукова праця.

Серед урядовців контролю заклав- ся гурток, який ставить своїм завдан- ням теоретичну розробку питань реві- зії, видання фінансово-ревізійного часопису з відділом контрольного пора- дника для службовців усіх від- мств. Часопис виходитиме при матеріальній допомозі центральних установ держав- ного контролю.

Крім того, буде зосновано при дер- жавнім контролі неперіодичне вида- нництво призначене фінансово-еконо- мичним справам.

В найблизчій часі буде приступ- лено до вироблення програмів реві- зійних звітів контролю, які могли б для законодавчих установ послужити

матеріалом для критики бюджетної системи і фінансової господарки республіки.

3) Термінологічна комісія.

Термінологічною комісією ухва- лений і виданий до друку переклад загальних правил ревізії, перекладена значна частина загального рахунково- го статуту. Підготовляються перекла- ди бухгалтерських та загальних кон- трольних правил.

Усі переклади не видрукованні бу- дуть розіслані усім контрольним урядовцям, яким мається на меті вплину- ти на запровадження в діюдовий контроль доброї української мови.

Розмова з міністром внутрішніх справ.

Вчора наш співробітник мав роз- мову з п. міністром внутрішніх справ О. Мицюком.

Становище на місцях.

— Загальне становище (на місцях)—сказав п. міністр—задовільно. На Київщині й на Волині скрізь зоси- сям спокійно. Те ж саме можна ска- зати й про Полтавщину, де одначе трапился був випадок такого харак- теру: полковник Ковтуненко звів бу- владу, яка не хотіла визнавати Ди- ректорії. Він був захопив Прилуки. Туди було послано чорноморський пі- н і зараз справа та зліквідована.

На Чернігівщині зоси спокійно на півдні, на півночі ж настрий нер- вовий, бо там так звана "Тарашан- ська дивізія", од якої совітська вла- да одрєклася, пробувала насувати на Городню. Тепер це наступання вже припинено військовою силою.

Становище на Харківщині було добре, коли б з боку Куп'янська не насувалися ворожі Директорії і ва- гали Україні групи недисциплінова- ної військової, що складаються з кита- їв, венгрів та латвіш. Вагали голодні, вони пожирають і нищать все на своїм шляху. Як ви вже зна- єте, вони вирвали родину Єфименю. По останнім відомостям їхній рух припинено за декілька верств від Харькова.

Характерно—зауважив п. міністр,—що й од цього військово- го й од інших загрозливої ситуації, аби тільки обсядени категорично відка- заються.

В Харькові газетній першою. Ч- ства багатьох емігрантів злились (показу, вчор. семаку). Харькову безпека поки що це не загрожує.

Матерівославщина має нещастя переносити на собі операції банди розбійника Макео, котрий визнає ні Директорії ні большевиків і тепер там потроху все заси- коюється.

На Херсонщині становище доб- окрім Ананьєва, де ще лишилися і добити добровольців.

На Поділля спокійно. Лише в по- літичних повітах, які межують з Совє- тією, не зоси гарад. З Гмоєла у мене була делегація, яка прохада допомоги й хліба, в якому там є зна- на потреба. Туди послано комісара.

Настрий селянства.

— Загальний настрий селян такій у них помічається обережність, і коли їм пропонують відновити землю або ради, то вони, болячись азекуку, прохають краще призначити їм якийсь начальник...

Скрізь відбуваються селянські з'їз- ди. Вони глибоко дякують Директорії за повалення гетьманщини і дуже до- доволені, що їм повернули контрольні будії. Всі селяне нетерпляче жду Трудового Конгресу. Де-які з селян висловлюються за те, щоб при по- стах та губерніяльних комісарах бу- ло утворені контрольні органи, щось на диво до рад.

Інструкція до виборів на Тру- довий Конгрес уже закінчена скла- данням і—я це прошу занотувати—Рада міністрів прийняла її в редакції запропонованій представниками соці- алістичних партій. Самий Конгрес де скликано досить скоро.

Нова міліція.

— Що до правильної постанови міліції, то в цім напрямі вжито не- гайний заходів.

— Цимі днями,—додав п. міністр,—Київ побачить новий тип міліції- нерів.

— В чім виявляється ця новизна? запитав наш співробітник.

— Побачите сами;—усміхнувся міністр,—не хочу наперед вам розс- зувати. Така ж міліція в першу чер- гу буде зведена також у Харькові й Катеринославі. Одною з причин істну- вання стану облоги у Київі єсть бра- міліція, і я гадаю, що як тільки мі- ліція буде zorganizована, стан облоги буде знято.

Розгрузна Київ.

— Київ під час гетьманщини бу- вився клубом контр-революції, єсть

По Україні.

«Воля». Інформаційним бюро при головнокомандуючому південно-західним районом республіканського війська видається газ. «Воля». Редагує Мик. Любченко. Газета друкується на українській і російській мовах.

На мітинг робітників у Острозі ухвалено резолюцію, в якій робітництво підтримує владу Директорії і домагається відновлення проф. союзів і центр. бюро.

Інформаційне бюро. Філія Нац. Союзу в Золотоноші заснувала повітове інформційно-агітаційне бюро, яке вже почало свою діяльність розсилкою відозв по селах і делегуванням інформаторів.

Губ. селянський з'їзд. 9 січня н. ст. (на 3 день Різдяних свят) відбудеться в Полтаві губ. селянський з'їзд, на якому буде обговорена декларация Директорії і обрані представники на трудовий конгрес в Київі.

Зброя помічників. В Мало-Дівицькій волості одбрано в помічників 80 крісів, 100 револьверів, 8 охот. рушниць та 300 набоїв.

Для військового полонення. Єлисаветське зібрання асигнувало на допомогу військово-полоненим 300.000 карбованців.

Лівідація большевизму. Большевицький виступ в Прилуці на Полтавщині зліквідовано. Провідники цього темного виступу віддані під польський суд. Ватаги розброєні селянами.

Довіря Директорії. Громадяне с. Ступавки і Карпівки, прилуцького пов. на Полтавщині на загальному зібранні висловили повне довіря Директорії і шлють побажання всім козакам надати провадити працю за волю народу, пам'ятаючи, що селянство все піде з ними і допомагати буде їм всіма силами.

«Вільна Україна» в Черкасах. Національний Союз в Черкасах, при грошовій допомозі земської повітової народньої управи, видає часопис «Вільна Україна». Вийшло 5 число.

Філія Українбанку в Черкасах. В Черкасах в першій половині січня має розпочати свою діяльність філія українського народнього кооперативного банку (Українбанк).

Національний клуб в Черкасах. В Черкасах однією український національний клуб.

БЕРДИЧІВ, 3. Як повідомляе «Воля» до ставки пів-зах. району прибула делегация з Володимир-Волинського для докладу про становище. Вона заявила, що ще з початку листопаду германці залишили Володимир-Вол., спровадивши майно. У місті залишилось тільки 300 вартувих з кулеметами. Тринадцятого листопаду з Грубешова прибув відділ легіонерів у 42 чоловіки, який захопив город, бо повітовий староста Микульський та начальник варті Станкевич наказали варті залишити город. У повіті організовані при поміщиках банди, які грабують і розстрілюють селян. 19 селян села Івановичі заведено на смерть та чекають тортури й розстрілу. Делегация прохає захистити Володимир-Волинський.

Постанова селянського з'їзду. ПИРЯТИН, 4. Селянський з'їзд виніс постанову підтримувати всіма засобами Директорію, котра виявляє правдиву волю трудящого народу, допомогти Директорії в боротьбі за самостійну Україну: дбати про утворення міцної армії; вжити заходів, щоб вносились податки. У місті й повіті велика епідемія висинного тифу. Повітова управа організувала постійний епідемічний отряд і запросила в допомогу два отряди губерніяльного земства.

Арешт Зарембського. ЖИТОМІР, Заарештовано помішника губерніяльного старости Зарембського близького співробітника Андрю, організатора дитячої армії семінаристів.

Похорон козаків. ЖИТОМІР, 4. В Овручі відбувся урочистий похорон п'яти козаків і 7 приватних осіб, убитих за волю українського народу. На похороні було все військо. Представники партій, всіх державних і громадських установ.

Чехія. ВІДЕНЬ, 2. Віденський журналіст розмовляв із міністрами нової чеської республіки, котрі в розмові з ним заявили: Президент Крамарж сказав,

саду товариша міністра фінансів В. П. Маузенка і призначити його головою малої ради міністрів.

Постановлено святкувати різдвяні свята 7-го та 8-го січня нов. ст. Праця по всіх установах має бути припинена 6-го січня о 12-й год. дня; 7-го та 8-го праці зовсім не буде.

Заслухано доклад голови ради міністрів про сучасне становище на Холмщині і доручено відповідним міністерствам вжити всіх заходів що до ліквідації цього становища.

Призначення Ревуцького. Справу з призначенням Ревуцького на посаду міністра європейських справ передано на затвердження ради міністрів.

Україна. Цими днями починає виходити нова українська щоденна газета під назвою «Україна». До співробітництва запрошено відомих українських і закордонних письменників і публіцистів. Видавець В. Самійленко. Адреса: Київ, Театральна площа 48а.

Беротба з плямистим тифом у м. Київі. Місто при допомозі мін. нар. зд. й оп. улаштує шпиталь на 1,000 ліжок у будинку семінарії, а укр. черв. хр. два великих шпиталі в клінічному городку і на Бібіковському бульварі для військово-полонених, до котрих будуть прийматися всі пошесні хворі.

Через брак бензину не функціонує автомобільний транспорт черв. хр. і немає чим перевозити пошесних хорих: Мін. нар. зд. звернулося до військового мін. за допомогою в цій справі.

Очистка Київля. Мін. нар. зд. вживає всіх заходів перед відповідними владами про негайну очистку м. Київля від бруду й сміття.

Ветеринарний шпиталь. В будинку ч. 1 по Вел. Вол. міститься кінський лазарет, за останній час там було 16 випадків сипу, всі заходи сусідів про усунення лазарету і переведення його за місто не дали бажаних наслідків.

Тиф серед єврейської людности. Єврейська община управа приймає заходи для боротьби з епідемією висинного тифу, що все більше поширюється серед єврейської людности в Київі.

Польське консульство. З розпорядження польського уряду Київське польське консульство припинило вивзати паспортів закордонних підданих на в'їзд до Польщі.

Непорозуміння між чехами та поляками. Як нас, з певних джерел повідомляють між чехами та поляками виникло гостре непорозуміння з приводу зайняття чеським військом частини провінції Спіжа з містами Любовль, Гнязда і Подолінець, котрі вважаються польським урядом за польську країну. Непорозуміння дійшло до збройної боротьби, котра тепер скінчилась прелімінарною згодою і встановленням демаркаційної лінії. В цій справі до Праги вїздила польська делегация, котра конферувала з президентом чеської республіки проф. Масариком.

Оборона інтересів польського населення. Одержано відомости, що згідно з постановою Познанського крайового союзу, комісаром головної народньої ради в Познані ухвалено дсручити оборону інтересів польського населення в межах колишньої німецької імперії польському комітетові в Парижі на чолі з Дмовським.

Представителі на мировому конгресі. З приводу побажання кооперативів, щоб ім було даде місце на мировій конференції в Парижі Директорія принципіально висловила свою згоду і видала це прохання міністерству закордонних справ на розпорядження.

Прилучення Західної Української Республіки до України.

До головного отомана Українського-Республіканського війська С. Петлюри.

Київ, Із Станіславава 3/і. 84. Українська Національна Рада західної Української Народньої Республіки на засіданні дня 3-го січня одногласно ухвалила й торжественно проголосила прилучення своєї території до Укр. Народньої Республіки в одну одноцілну самостійну Українську Народню Республіку. Хай злука, спаяна спільною пролітою кров'ю обох бувших Республік, довершить мрію і щастя робочого українського народу.

Державний секретарь Вітовський.

Заслухано доклад міністра почт і телеграфів про приєднання України до всевітньої спілки телеграфу та радіотелеграфу.

Заслухано доклад міністра внутрішніх справ про інструкцію у справі виборів до Трудового Конгресу.

Постановлено призначити на по-

фесорам Г. В. Пфейферу, Ч. М. Бялобровському і Л. І. Кордишу. Останні через 5 місяців повертають оцей твір позад у факультет з одмовою дати рецензій!

Вони вмили руки!.. Що це значить?.. Рука руку мие?..

Нарешті фізично-математичний факультет університета св. Володимира, заслухавши одмову фаховців дати рецензій постановляє: «прийняти до відома»... без всякої мотивовки!..

Відному автору зостається лиш одно—звернутися на суд до суспільства. Він так і робить. Його брошура «Історія одной рецензії» містить весь факультетний матеріал що до цього колоритного академічного діла. Суспільство мусить взяти на себе роль судді!..

Серед складу професорів одной вищої спеціальної школи я знаю одного старого професора. Він правий!.. Перекопаний правий. З своїми перекопаннями Ніколи не оговаряється і чесно і прямо одстоєє Іх.

Отже, з деякого часу він перестав ходити на засідання факультету і Ради. А причину пояснює приблизно так.

«Не хочу мати нічого спільного з людьми, які нічого не роблять за винятком того, що беасти дно шмагують казенний пірлі!»..

Отже, читачу — нехай — це є спосіб для привілейованих добре годуватися за кошти народу.

Політехнік.

проф. В. П. Єрмакову розділяється на дві частини перша, яка датована 28—II—1918 р. нищить автора в порох, а друга, від 14—VI—1918—востановляє автора в правах вченого.

Проф. Єрмаков, літня людина зробив як помагається зробити об'єктивній чесній людині — вченому. 28 лютого він помилився і обляв автора. Піаніше він винайшов «свою» помилку і публично покаявся і востановив честь автора.

Краще піано ніж ніколи! Зовсім іншими методами користується відомий українофоб, проф. і декан фак. А. В. Круковський. Він вживає всіх засобів, аби утопити автора, і доказати нікчемність його роботи.

Факультет, заслухавши всі рецензії, одногласно одхилия прохання автора-лаборанта право «рішачого голоса» в факультеті, а послідуюча честна і правдива заява проф. Єрмакова в його помилці дає спроможність пленуму факультета прийти до висновку, що останнє «нічого нового в питаннях не вносить», а тому... приймається лиш до відомости!..

Автор залишився з незмитою плямою.

Автору боляче, він шукає авторитетної оборони, шукає її в Київському університеті!

Він віддає свою працю на авторитетний суд фізично-математичного факультету. Останній доручає розглянути оцю працю трьом про-

представники всіх слав'янських народів.

Завдання всеслав'янського з'їзду такі: виробити підвалини, які стосуватимуться усього слав'янства взагалі і кожної слав'янської народности зокрема.

Директорія доручила міністерству закордонних справ послати такого представника на з'їзд, а також дати допомогу в справі підтримання діяльности цього комітету.

Залізничний корпус. З наказу Директорії асигновано 5,000,000 карб. на видатки по укомплектуванню залізничного корпусу.

Повернення збройних робітничих організацій. Директорія У. Н. Р. наказала повернути витрати суми 608,934 крб. по обрахунку на відновлення діяльности київського союзу професійних союзів та робітничих спілок, майно і діловодство котрих було знищено під час трусу в помешканні союзу 21-го грудня 1918 р.

Увіільнення єврейів. З наказу Директорії У. Н. Р. увільнено «на покой» митрополита Антонія, архієпископа євлогія і єпископа Никодима.

Прийзд отомана Гривза. Вчора приїхав з Одеси для візиту Директорії про переговори з представниками держав Антанті отаман Гривзі. Вчора ж він зробив доклад на засіданні Директорії.

Допомога вдові І. Пучача. Директорія ухвалила видати вдові 6. септєраря газети «Народна Воля» Іо. Пучача, розстріляного крізь большевиками одноразовою допомогою в розмірі 3000 карб. і крім того видавати їй щорічну пенсію.

Київська Губерніяльна Земська Управа звернулася до члена Директорії головного отомана Петлюри з проханням зробити розпорядження про залучення до складу господарської ради, головного інтенданства на правах постійних членів з правом рішучого голоса по одному представникові: 1) від спілки українських земств, 2) київської губерніяльної народньої управи; 3) Центра Кооперативних Комітетів, 4) Дніпросоюзу, 5) Центротрефа, 6) Українського Народнього Кооперативного Банку.

Пан головний отаман Петлюра поклав таку резолюцію: «Поділяю думку Губерніяльної Земської Управи, вважаю необхідною активну участь згаданих установ і органів постачання української армії й не тільки в центральних установах інтендантури, але і в боржусних. Пропоную військовому міністерству (через інтендантуру) негайно приступити на цих нових підставах до організації справи постачання армії і про це довести мені!».

В раді міністрів. На останньому своєму засіданні рада міністрів розглянула такі справи:

Заслухано доклад міністра почт і телеграфів про приєднання України до всевітньої спілки телеграфу та радіотелеграфу.

Заслухано доклад міністра внутрішніх справ про інструкцію у справі виборів до Трудового Конгресу.

Постановлено призначити на по-

На засіданні президії Національного Союзу 3/І по докладу голови Союзу Шаповала одногласно постановлено заснувати комісії: видавничу, культурно-просвітню, адміністративно-контрольну. Ухвалено видавати власну газету. Одногласно постановлено прохати уряд асигнувати для Національного Союзу, на агітацію й поширення культурно-освітньої праці 11 мільон карбованців.

Засновані нові філії Національного Союзу: Вознесенську, Звенигородці, Заславі, Новоград-Волинську, Староконстантинові, Ніжині і на станції Бобринській.

Телеграма В. Винниченка. Голова Директорії В. Винниченко послав таку телеграму:

«Гайсин. Отаману окремого курія імені Петлюри, Голєно. Славних лідарів України козаків курія імені Петлюри щиро дякую за привітання з новим роком і твердо надіюсь, що могутніми зусиллями всіх вірних своїх синів, Україна в новому році заживе вільною і незалежною на блага всього її трудового народу.»

Голов Директорії Винниченко.

Снадування шкільних округ. Директорію ухвалено снадувати всі шкільні округи і доручено міністерству народньої освіти негайно скласти відповідний законопроект для розгляду в раді міністрів.

Передача дворянських будинків. Директорія У. Н. Р. ухвалила негайно передати в розпорядження трудового селянства, а саме: з'їздам його представників всі будинки в повітових і губерніяльних містах, які належать дворянству, яко стагу. Міністерство внутрішніх справ має скласти відповідний закон для затвердження його в законодавчому порядку.

Міністерство народнього господарства. Директорія У. Н. Р. ухвалила сполучити міністерство торгу і промисловости та харчових справ в одно міністерство під назвою «Міністерство народнього господарства» з призначенням окремого товариша міністра справ харчових.

Увіільнення. З наказу Директорії У. Н. Р. увільняються з посад в міністерстві внутрішніх справ такі особи: директори департаментів:

Загальних справ—М. Н. Мошенський. Державної варті—П. О. Акерман, в. об. директора департаменту місцевого самоврядування—Л. П. Гладиревський—з 1-го січня 1919 року і останні два з 17 грудня 1918 року.

Призначення Л. Абрамовича. Головно-управляючим головнього управління преси з наказу Директорії У. Н. Р. призначено Л. Абрамовича, а його товаришами—доктори І. Назарукта Ів. Лизавівський.

Комісар на Поліссю. З наказу Директорії У. Н. Р. І. І. Дупельський призначається виконуючим обов'язки губерніяльного комісара на Поліссю.

Всеслав'янський з'їзд. Президію відділу Всеслав'янського «Освободительного Комітета» звернувся до Директорії У. Н. Р. з проханням прислати свого представника на з'їзд, який комітет скликає. У з'їзді братимуть участь

Тільки одна російських чорносо-рських російських елементів, котрі шведи українській справі взагалі не йсприяють скрутному стану державної справи у Київі. Іх треба зговорити в Київі. Це буде зроблено дуже скоро. Розуміється цей захід не втрачатиметься постійних мешканців Київля.

Інші справи. Закінчуючи розмову, п. міністр сказав, що в справі реформи самоврядування від провів більше десяти місяців.

Кри проблеми влади на місцях є найбільшій справі, що вимагають своє вирішення—як от боротьба з спекуляцією і ин.

Автономія вищої школи.

Що таке наука? Наука єсть... у всякім разі, як читач не уявляє, що наука єсть дійсно те, як її представляє собі палка, горяча молоді!..

До нашої редакції надіслано одну наукову працю. Авторі немолодий вже навчитель однієї з вищих спеціальних шкіл України, чоловік, як видно не без таланту, дав собі темою одну із широких галузей прикладної механіки. Його праця єсть, як то кажуть—«предварительное сообщение», себ-то стилісний нарис зробленого, перші висновки і план дальшої роботи.

Так прийнято робити, в цілях заміщення пріоритету.

Праця ця називається: «Елементи графического расчета телефонных линий», Київ 1916 і 1917 г.

Прийшла революція, а за революцією повів свіжий вітер навіть в лабіринтах «вищої науки».

Як відомо, автономія вищої школи розумілася нині так: професори—цілковиті і безконтрольні, навчители, лаборанти, асистенти—вільні партії, які мусять завжди захищувати своє «я», тягнути полу-колоніє існування і вислужування.

Через професорами в надії, що поганій той салдат, який не вміє бути генералом—а в кожного лаборанта мрія про професорську катедру і найпе-

ше місце революції потрібні якісь реформи також і в взає-носинах між професором і лаборантом. Лаборант також захотів волі і прав!

Лаборант захотів мати право рішачого голоса на факультетських зібраннях. Останнє право лаборанта мали намір взяти собі... революційним шляхом!

Професорська колегія перелякана... почалися переговори... стали порозуміватися... обидві сторони пішли на поступки. На решті погодилися на тому, що кожний лаборант, який має певний стаж (лиш менше 3-х років) коли він хоче стати в факультеті рішачий голос на факультеті, як відомо, вирішувється діла лиш судо-педагогічного і академічного змісту) має подати про це заяву Декану і потім, після обговорення його кандидатури—підлягає баллотировці.

Таким робом він дістає права «доповідача». До речі, очевидно, що по новим вищого, «соображення», або по імя «правдивої автономії» оця нова вища технічна школа ще й досі не завела у себе «доцентур».

Між тем для того, аби не плодити «доцентур».

Так отже цей лаборант захотів мати собі право голоса в питаннях своєї професії—з педагогічних справ, — себ-то те саме право, котрим користується нині всякий ро-

дик.

Подав прохання, список своїх наукових творів і...дістав «тройку»... провалили одногласно! Цікаві мотиви. Про мотиви ми доведемося з додаткової розвідки, яка називається: «Історія одной рецензії».

Ця історія—крик ображеної душі скарга до широкого суспільства на насильників, прохання—виступити від тих несправедливо-стих, які протягом довгих років мучилися по вищих школах во ім'я утримання авторитета студентів вищої науки на особистій висо-

кості.

Для «історії» починається до-кументами... льодово-холодними, серйозними і лаконічними.

Перша рецензія відомого місту київського проф. Т. Г. Де-Метца який, читає автора, як треба виконувати обов'язки руского автора перед українським читачем. По тому і по тому рецензія нагадує пошівське «пошівське» або «за упокой». Хо-чуть бачити і чисто по канцелярському. Але... це його діло.

Друга рецензія яка належить

що першим обов'язком правительства буде забезпечення громадянського ладу й дисципліни. Війна привела до розбещення людности і через те треба привчити до праці та послуку молоде покоління. Міністр шляхів заявив, що приготував будувати кілька залізниць. Чехія в майбутньому має бути справжнім осередком Європи через те, що всі більші залізници, котрі йтимуть зо сходу на захід, мусять переходити через Прагу, котра позбавить Берлін і Відень значіння.

Заява Протиша.

ВІЛГОРОД, 2. Підчас засідання президент ради Протиш згадав про ті зміни, що виникли через війну та заявив що майбутні кордони Сербії закладатимуть в собі краї, населені сербами. Палата одголосовано проти двох голосів годолосувала за военний кредит в 250 мільйонів.

Фінляндія на Аландських островах.
СТОКГОЛЬМ, 2. Одержано повідомлення, що по порозумінню між Швецією та Фінляндією форти на Аландських островах буде збудовано. Порозуміння було підписано в міністерстві закордонних справ в Стокгольмі уповноваженими трьох заінтересованих держав. Договір буде негайно ратифіковано.

Естляндія й Фінляндія.
СТОКГОЛЬМ, 2. Повідомляють, що Естляндія прийняла допомогу Фінляндії. Через те оборона Естляндії стала більше дійсною, бо армія одержала самостріли й артилерію. Підчас рейса англійського флота до острова Вульф, коло Ревеля було захоплено в полон морського комісара большевиків Раскольников.

Привози в Японії.

НАУЕН, 2. В Японії 20 грудня оповіщено про привози 5 слідуючих строків. По відомостях англійських газет японські передові частини знаходяться від Урагу не більше як за п'ять переходів.

Одставка Бернштейна й Каутського.

БЕРЛІН, 2. Через вихід незалежних із правительства, Едуард Бернштейн, хоч і ввійшов недавно в число членів партії більшости, але подав прохання про одставку. Однак, правительство просило його залишитись на посаді. В одставку також подав Каутський. Бернштейн працює в міністерстві фінансів, а Каутський в міністерстві закордонних справ.

Постанови

Ц. Н. упр. п. самостійників-соціалістів
що до сучасного моменту.
(Продовження).

17. Українські партії при гетьманській владі, а також в часі перевороту держали тверду єдність українського фронту, і цим виграли справу. Але тепер настає ще грішніший момент: добувши владу на Україні, ми можемо ганебно її втратити, коли підемо в розсіч. І тому най буде єдність українського фронту.

б) Активну участь в перевороті одіграли українські партії: самостійників-соціалістів, соціалістів-революціонерів і соціал-демократів; отже цілком зрозуміло, що брати по зброї і після перевороту намагаються лежати спільний фронт.

Але і наші українські партії зробили все, що могли, в справі перевороту. Отже справа перевороту є справою всенародною, справою усіх свідомих українських сил.

18. Ми майже не маємо своєї національної буржуазії, і тому для української інтелігенції не має ніякого виходу, як аїзвати свою долю з долею працуючих мас українського народу.

19. Нарід український, його трудові маси через виходу глибоко мало свідомі. Тому маси легко збити з правдивого шляху псевдо-демократичними демагогічними посуваннями. Революція створила героїв, але разом з тим дала нам не мало і всяких авантюристів, політичних шулерів, що в залежності од політичного курсу можуть бути чим хочеш: можуть міняти свою шкуру безконечно. Маємо приклади, що багато осіб, що до революції були червоточеннями, потім ставали революціонерами, українськими стали українськими патріотами, потім большевиками, потім гетьманцями, а тепер знов стали українськими-республіканцями.

Мало-свідомому українському селянству, чи робітнику тяжко одржити правдивого демократа, од політичного спекулянта. Але хай трудові українські маси пам'ятають, що тільки ті є правдиві друзі нашого народу, що були йому вірні і при царі Миколі II, і при гетьмані, і при большевиках, і за долю народу йшли в тюрми і на смерть.

20. В часі сільшової катастрофи ми були в рядях республіканських військ, в часі гетьманського панування ми сиділи в тюрмах, в часі останнього перевороту ми були з повстанчим народом.

Ми не були і не будемо пасивними глядачами долі народної, не умовили і не умовимо рук як Пилат. Коли-б нарід авдаки своїм малосвідомості і збочив на деякий час з правдивого шляху національного і соціального визволення—ми підемо з народом, з його трудовими масами до кінця, поділяючи долю й долю його.

Але ми твердо віримо в перемогу українського трудового народу, в недалеке майбутнє національне і соціальне його зволоння.

Центральний комітет у. партії самостійників-соціалістів.

Театр і музика.

Вечір пам'яті І. М. Стешенка.

В неділю 12-го січня в залі Київської Першої Школи (Бульварно-Кудр. ч. 24) відбудеться літер.-музично-вокальний вечір пам'яті І. М. Стешенка. Вечір улаштує комісія (тих осіб, що скінчили К. І. Школу) по ушквіченню пам'яті Івана Матвієвича Стешенка при участі І-го Укр. Націон. Хору під орудою К. Г. Стешенка.

Чистий прибуток піде на фонд стипендії імені І. М. Стешенка при К. І. Школі.

„Колядки“. На святах відбудеться цілий ряд концертів „Колядок“ у виконанні 2-х об'єднаних хорів: 1-го Українського Робітничого хору і „Хору Лук'янівського театру під орудою відомого хормейстера В. Левитського. 1-й концерт на 3-й день свят увечері в українському клубі, а другий у державному драматичному театрі 30-го по стар. ст. о 1 г. дня.

Дописи

С. МИРОВКА (Канівського повіту).
Сучасне становище села в політичному відношенні поки-що багато міцніше як було торік. Селянство зараз після гетьманської науки мусило добре організоване виступити всі як один проти його влади в перші дні повстання до-помогаючи Директорії чим хто міг.

Через віщо тепер у селі не чути ніяких грабунків, насильств і анархії, а скрізь лад і спокій. Скрізь працують сільські, волосні комітети, та глядять порядку козаки від 30-35 років, які кризвані в селі для ладу. В комітеті тепер обрано вже зверху, а не низу як у минулому році. Гетьманщина досить вже научила селянство (хоч і занадто знущала над народом) поважати лад і спокій, через віщо селянство мусило вести себе коректніше, баючи аж тепер правду буйшої Центральної Ради, котра звала до порядку селян, а вони її дражнили „буржуазною“. Анархічних учинків поки-що не чути ні одного; чийого-небудь вяртування над громадянством. Всю вугу, що грабувала селянство, покарано, а инша розбіглась не знаєть куда.

Цим разом селянство чекає так мати землю і волю, з чим як найскоріше треба б похопитись і убаготорити село, бо инші кажуть: як би часом так не було як того року, що зімою було все напаше, а літом поміщиків. З земельним питанням треба похопитись, то годі селянству більш нічого й непотрібно буде, бо селянство в землі вбачає всю волю і все своє право. Діставши селянство землю хоч на рік, не відістане її до кінця світу, кажуть инші. На прихід Англіяців і Французів на Україну так дивляться як і на німців.

Ф. Кисіль.

Повідомлення.

Рада т-ва „Січ“ сповіщає, що гімнастичні вправи членів т-ва розпочнуться з суботи 11-го січня в гімнастичній залі 2-ї української гімназії по слідуючому розпису: чоловіча група—понеділок і четвер від 6-ої до 7-ої год. вечора, жіноча група—вівторок і субота від 6-ої до 7-ої год. веч. Всі членів, що ввійдуть на провізцію, а також і сторонні особи, які цікавляться справою просять звертатись до ради т-ва за інформаціями в справі відкриття філії.

Учительське бюро праці просить всіх осіб, котрі подавали прохання та заяви в бюро праці до першого жовтня ц. р. повідомити, кого із них ще рахувати кандидатом на ту чи иншу посаду, а кого вже не рахувати. Просимо сповістити про це негайно.

Державна Іспитова комісія. В суботу 11-го січня 1919 року відбудуться іспити в державній іспитовій комісії при міністерстві закордонних справ для перевірки слухачів консульських курсів, які нестигли перейти через комісію в першу сесію. Ця друга сесія є остання. За інформаціями звертатись до канцелярії товариства економістів 5, 6, 9, 10 січня о 12 год. дня.

Комітет консультських курсів.

Розгляд карного діла. На 2-ге січня у вищому військовому суді в м. Києві під керуванням товариша голови цього суду полковника Золотницького був призначений розгляд карного діла про бунтарних киянських губерняльського коменданта, полковника Карауцу, губерняльського інтенданта полковника Реуга та инших, обвинувачених в службових злочинах, зазначених в 362, 294 та инш. арт. статуту прокарі, але ж розгляд цього діла перенесено на 15 цього січня через те, що підсудомі полковник Реуг та капітан Зайців не з'явилися в судово засідання, при чому,

як виявилось на суді, перший з них вийшов кудись з м. Києва.

Генеральна революція робітничого хору відбудеться сьогодні в неділю 5 січня в українському клубі, Пушкінська № 1-й о 2-й год. дня.

Просьба т.т. хористок і хористів неодмінно прийти.

Вечір пам'яті І. М. Стешенка відбудеться 12-го січня в залі Київ. 1-ої школи (Б.-Кудр. 24).

Початок у 5 год. веч. Продаж книг: „Магазин „С. Коген“, Хрещатик 35.

Агітаційно-освітня секція. Інформаційного бюро армії У.Н.Р. прохає лекторів, які дали згоду читати лекції у військових частинах Київської залозки, а також ж представників інструкторів од військових частин, прийти 5 січня в ст. на нараду з приводу утворення інформаційних курсів і провадження на далі лекцій в військових частинах.

Нарада почнеться о 8 год. вечера, Фундуківська ч. 19 пом. 10 кім. 10.

Збори союса металістів. В неділю 5-го січня о 3 год. дня (точно) в пом. Городської Думи одбудуться збори всіх членів союса металістів. На порядку деннім: доклад правління, вибори ревиз. ком. і правління, доклад про нараду металістів і робітничий з'їзд, про заводські комітети і делегатський рада, вибори в раду робочих депутатів. Збори одбудуться з дозволу нач. осадного корпусу. „Пам'ятайте, що тільки через союз ви зможете поліпшити своє економічне становище“.

Збори с.-ф. Сьогодні о 12-й год. дня надвечірній збори головного в-гу партії С.-Ф.

Засідання укр. нац. союзу відбудеться сьогодні 5 січня в помешканні Прорізна № 2 пом. № 681

Призиді о 5 г. дня, і Пленума о 6 г. вечера.

Всім членам обов'язково приб. на засід.

Засідання комітету всеукраїнської спілки лінарських поміщиків, поміщиків і акушерок відбудеться що неділю, о 4 год. дня, на Хрещатику ч. 3. (військова санітарна управа).

Всезаляничний делегатський з'їзд учителів-українців. Бюро спілки учителів-українців правобережної залізнички скликає на 16 січня 1919 р. в ст. в м. Києві всезаляничний делегатський з'їзд учителів-українців. Представництво на з'їзді так:

Філії учительських спілок посилають від кожних п'ятьох членів одного представника.

Вчительство неорганізоване посилає представників по тій самій нормі, але мандат, делегатові на з'їзді підписується всіма його виборцями.

Школа з меншим числом учителів-українців гуртується з школами сусідніх станцій і шлють теж одного представника від п'ятьох.

Представники від менших гуртів учителів-українців і окремі особи користуються на з'їзді дорадчим голосом.

Програма з'їзду:

1) Організація учительства на залізничках.

2) Об'єднання учительства з робітничим залізничкам.

3) Матеріальне становище вчителів залізничків.

4) Органи керування залізничними школами.

5) Українська національна залізнична школа.

6) Візучі справи.

Помешкання делегатом буде забезпечено. Приїжджачим звертатись до кількох-просвітньої управи міністерства шляхів (Фундуківська 51).

Старшини-гарматичні, козакі і всі українці, які бажають допомогти Холмщиці в її тяжкій долі—запрошуються на службу в холмську окрему гармату чоту. Чота формується по дорученню головнокомандуючого холмсько-галлицьким уронтом.

Умови служби, як в-галлицьких частинах республіканської армії. Залік приймається: Мар.-Благовіщенська 67, пом. 9, від 10 до 2 год. що дня (не включаючи свят).

Щира дія за охвиртування. Директор біженецького департаменту міністерства внутрішніх справ Ю. М. Старинський від департаменту щиро дякує за охвиртування 9300 карб. на захисток для дітей-сирітків, яким у цей час допомагає біженецький д-т, перше правління „доброчинного товариства допомоги дітям осіб, які загинули в час війни 1914—1918 рр.“, а друге всім членам цього т-ва еки в цей мали участь в цій в-ві і дали змогу зібрати на християнське діло чималу суму.

Кореспонденція в Галичину. З 31-го гр. у всіх поштово-телеграфних установах Республіки відкрито прийом кореспонденції в Галичину. До пересилки допускається тимчасово тільки телеграми, прості й рекомендовані листи на картки, а також часописи й опаски (бандеролі). Оплата кореспонденції проводиться по існуючому зараз внутрішньому тарифові.

Збірник пам'яті І. Іванова. Культурно-просвітня комісія У. Д. У. видає збірник, присвячений пам'яті І. Іванова.

Увіх, хто знає небіжника, ком сія запроше подавати свої статті, спогади, враження іт. п. до канцелярії: Терещківська ч. 2.

Голова З. свт у шенко. В наук. т-ві. Засідання філологічної секції відбудеться 5 січня, у неділю, о 12 год. ранку (В.-Підвальна 36, п. 8).

Справи:

1. Закінчення докладу проф. Сучинського про іст.-філол. праці Ів. М. Стешенка.

2. М. Марковського про список „Наказки Полтавці“ 1820 р.

Українське наукове товариство. В неділю 5 січня 1919 року о 5 год. вечера в помешканні наукового товариства відбудеться засідання правничої секції товариства.

Доклад Б. Кістяковського: „Принцип виборів до Державно Союзу“ Доклад О. Грушевського з практичних застав в Литовським Князівстві XVI в.“

Вечіра української молоді. Учні 2-ої української гімназії улаштовують в своєму помешканні (Вібіковська, бульвар 18). 26-ого грудня ст. ст. (2-ий день свят) вечірку для української й ученої молоді. В програмі ухвалити концерт і танці при оркестрі духової музики.

Початок різно о 6-й год. вечера. Квітки від 3 карб. продаватимуться в суботу від 3—5 год. і в неділю від 11—2 год. а також і в день вечірки в помешканні гімназії.

Оповідітки.

Д-р Черняк, спец. водокарка для систем. лічення всього роду полохових звороб. Вол. Житомирська 16, 9—2 та 5—9. 13—01266—2

Д-р Сергій Коломієць сифіліс, трипер сіфіліс, полові шкурні. 606-914. Гоголівська 2а. 11—1, та 5—8 в. —6—2

До Різдвяних Свят.

КОЛЯДКИ (збірник з нотами, видання 2-ге ціна 1 карб. **УКРАЇНСЬКИЙ ВЕРТЕП**—ціна 2 карб. (Розвідка О. Кисля, текст вертепної драми, малюнки). Замовляти по адресі: Київ, хрещатик 50, Книгарня Т-ва Друкарь. 3—1507—2

Ялинки Електричні.

влаштує незорого Електро-Техніч. майст. Кудрявська 20. 3—01285—3

У Київській Художньо-Ремісничій школі Майстерні Друкарських Справ

вакують посади вчителів української мови, російської мови, історії України, архітектури й географії (220 карб. річна год.) техніки друкарського діла, навчання про стил та орнамент (260 карб. річна г.) й діловода (3750 карб. в рік). Особи, які бажають одержати зазначені посади, повинні звернутись з відповідним проханням до Ради Школи-Майстерні. Термін прийма прохань—21 січня 1919 р. 2—16—1

Київська Губерняльна Земська Управа

запрошує на тимчасові посади в Канцелярії Відділу допоміжних положень: Діловода, рахівника, конторщика і машиністку. Необхідно знати української мови. З проханням звертатись що дня од 12—2 г. дня до Санітарного Бюро Управи, В.-Володимирська 33. 1—17

Уже вийшов з друку ОДРИВНИЙ КАЛЕНДАРЬ на 1919 рік.

ВИДАННЯ ДНІПРОСОЮЗУ. Продажна ціна в роздріб: календарь 4 карб. спілка . . . 1. При замовленні більше 100 примірників—знизка. Звертатись до видавничого відділу ДНІПРОСОЮЗУ—Київ, Інститутська, 4, кім. 48.

В-во „ВІДРОДЖЕННЯ“ НОВІ КНИЖКИ:

Симон ПЕТЛЮРА 2-е видання Ціна 80 коп. **„ШКОЛЯР“** Календарь на 1918-19 акад. рік. Ціна 2 нарб. Склад видань: Київ, Хрещатик 50 **Т-во ДРУКАРЬ.** Книгарням і складам звич. знизка. 3—1242—2

„Нова Рада“
2-е видання
на російській мові
щоденна газета
Поодинокое число 60 коп.
Редактор-Видавець **А. Ніковський.**

ПРИМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 Р. НА ЖУРНАЛ **„ШЛЯХ“** орган незаможної думи
Річ видання т-ва „ШЛЯХ“ має відділи: красенного письменства (повісті, ескізи, новели, оповідання, повісті, романи, драми, рецензії і т. п.); мистецький (статті про музику, малювання, театральні); публіцистичний (статті на загальні теми); науковий (статті по історії, філології, мові, економіці і ин.).
Редактор-видавець Хведір Коломийченко.
І. Гридай, О. Грушевська, проф. О. Грушевський, М. Жує, О. Журтєва, Д. Загула, Залізняк, І. Зоранчу, Ю. Іванів-Межонко, П. Барманський, О. Ковалевський, Коляничко, І. Колянич, В. Кривичський, С. Крипач, проф. А. Кривичський, А. Колянич, М. Курбас, М. Левитський, І. Ліпа, В. Липинський, Х. Майстренко, Я. Моніт, М. Марковський, О. Назарук, О. Олес, Т. Осадний, В. Отаманович, В. Пачовський, Е. Підгорський, В. Пічєт, І. Прикоженко, В. Різниченко, М. Різничий, проф. М. Рудницький, Я. Савченко, В. Саміленко, О. Слюсаренко, К. Стеценко, В. Тарноградський, П. Теняно, М. Терещенко, проф. Е. Тимченко, М. Філанський, Г. Хоткевич, Мар. Чернигівка, М. Чернявський, Г. Чупринка, С. Шелухин, М. Янчук та инші.
Передплата—в конторі редакції: Київ, Мариньсько-Благовіщенська 123, п. 20. Тел.: Варгист без пересилки: річно—30 карб., 1/2 р.—16 карб. З пересилкою: річно—33 карб., 1/2 р.—19 карб.